

Formanden: Det vil erindres, at det er efter Reglerne for Lovforslags tredje Behandling, at denne Sag skal behandles, og der vil saaledes kun være Spørgsmaal om at forhandle de enkelte Ændringsforslag, der ere stillede til de allerede ved første Behandlingtagne Beslutninger, samt Sagen i dens Heelhed. Jeg sætter samtlige de stillede Ændringsforslag tilligemed Spørgsmaalet om Beslutningernes Vedtagelse i deres Heelhed under Et under Forhandling.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rosenvørn): De tre første Ændringsforslag, der foreligge det høitærede Æhing, ere stillede af Udvalget, efterat det har havt en Konference med Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Som man vil see, gaaer det første ud paa, at den oprindelige Indstilling, der lød saaledes: „Udgiften 100 Rb., som et Missionssekretaren af Missionskollegiet givet Gagetillæg, kan ikke passere“, forandres derhen, at Folkethinget for sit Vedkommende giver sin Billigelse til denne Udgift. Det vil være i det ærede Folkethings Erindring, at dette hele Spørgsmaal om Missionskollegiets Stilling og Regnskabet for dets Udgifter i længere Tid har verferet mellem Missionskollegiet og Regjeringen, og man kan vel ogsaa sige mellem Missionskollegiet og dette Æhing, idet vi i mange Aar ikke kunde faae dets Regnskab underkastet vor Revision; men ifølge Kultusministeriets heldige Bestræbelser er denne Sag nu gaaet i Orden, og jeg troer ikke, jeg tager feil, naar jeg siger, at Missionsregnskabet første Gang har foreligget Statsrevisionen i det Statsregnskab, vi her have under Behandling. Den Udgift, som Forslaget angaaer, var afholdt af Missionsbestyrelsen uden Ministeriets Tilladelse, men saasnart dette erfarede det, blev den opført paa en Tillægsbevilling, jeg troer for 1860—61; den er bevilget i Finantsloven for Finantsaaret 1862—63, og saavidt jeg mindes ogsaa i Finantsloven for Finantsaaret 1861—62, hvad jeg dog ikke tør sige bestemt. Under disse Omstændigheder har Udvalget ikke taget i Betænkning at inddrømme Kultusministerens Ønske om at indstille denne Post til at passere. — Det andet Ændringsforslag angaaer Be-

slutningen til syvende Antegnelsespost under Sorø Akademi. Det ærede Æhing vil maaffee mindes, at denne Post egentlig ikke angaaer en Udgift, der kan siges at have belastet Sorø Akademi, men kun et reent Posteringsspørgsmaal. Vi have troet ved den Maade, hvorpaa vi her have formuleret vort Ændringsforslag, bedre at kunne udtrykke vor Tanke, og vi have ialtsald havt den Satisfaktion derved at kunne komme Kultusministerens Ønske imøde, medens det, der kan være Tale om at opnaae, ligesuldt opnaaes herved; det forekommer derfor Udvalget, at der er god Grund til at antage dette Ændringsforslag, især da Posteringen, saavidt mig bekendt, allerede er forandret i næste Aars Regnskab. — Det tredje Ændringsforslag angaaer den Udgift ved Blindeinstituttet af 431 Rb. 22 Sk, som vi ved sidste Behandling vedtoge ikke skulde kunne passere. Det er jo bekjendt, at dette Institut er blevet opført for saa Aar siden, og at man der havde, om jeg saa maa sige, paa egen Haand gjort en temmelig betydelig Overstridelse over hvad der var bevilget til Bygningen, deels for at udføre nogle Reparationer, deels ogsaa for at købe paa nogle Mangler, som havde indsnæget sig ved Bygningen, altsaa for at fuldstændiggjøre den hele Anstalt noget mere; men disse Udgifter manglede Ministeriets Approbation. Ministeriet har imidlertid erklæret for Udvalget, at Udgiften var hensigtsmæssig og god, at det, hvortil den var bleven anvendt, var Noget, som var nyttigt og godt, og som var nødvendigt for Bygningen, og Udvalget har den Anstuelse, at Ministeriet heri har Ret, men paa den anden Side maa det ogsaa fuldkommen erkjende, at Statsrevisionen har været i sin gode Ret, naar den har indstillet denne Post til ikke at passere, idet man ikke kan sige, at disse Udgifter vare saa presserende, at de ikke kunde udsættes, indtil de kunde komme ind paa Finantslovsforslaget og approberes gennem Rigsdagens Beslutning. Da nu imidlertid den høitærede Kultusminister syntes at sætte megen Pris paa, at Æhinget lod disse Udgifter passere, har Udvalget troet at burde komme Ministeren imøde i dette Punkt, og det saa meget mere som Udvalget, hvad jeg allerede har tilladt mig at høre, ogsaa er af den Mening, at Udgiften virkelig er kommen